

КАЛЕНИЧЕНКО Павло Михайлович (17. 03. 1923, с. Андріївка, нині Новомоск. р-ну Дніпроп. обл. — 30. 06. 1983, Київ) — історик. Доктор історичних наук (1971), професор (1978). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Київський університет (1949). Відтоді працював у ред. г. «Радянська Україна»; від 1954 — в Ін-

ституті історії АН УРСР (обидва — Київ): 1968–81 — завідувач відділу джерелознавства та допоміж. істор. дисциплін, від 1981 — старший науковий співробітник-консультант; водночас 1967–76 читав лекції у Київ. університеті. У руслі рад. історіографії досліджував проблеми історії Польщі, укр.-польс. відносини поч. 20 ст. Гол. ред. «Українського історичного журналу» (1972–76).

Основні праці

Молоде покоління Польщі. 1960; 1000-ліття Польської держави. 1966; Співробітництво Радянської України та Народної Польщі (1944–1969 рр.). 1969; Великий Жовтень і революційний рух у Польщі (листопад 1917 – жовтень 1919 рр.). 1971; Брати по класу – брати по зброї: Участь польських інтернаціоналістів у боротьбі за владу Рад на Україні, 1917–1920 рр. 1973 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Чекаленко Л. Д. П. М. Калениченко (до 80-річчя від дня народження) // УІЖ. 2003. № 2.

Н. Ф. Васильєва

Бібліографічний опис:

Калениченко Павло Михайлович / Н. Ф. Васильєва // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10441>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).